

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

31. Trahitur ad Pilatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

MEDITATIO XXXI.

Trahitur ad Pilatum. Iudas desperat.

PUNCTUM PRIMUM.

Fraudu-
lenter
interro-
gant
Christū.

Iterum manè sistitur in concilio Caiphæ. Expetiverat Christus illud manè, illam diem, qua completeret opus Redemptionis nostræ: Judæi autem, ut explerent cupiditatem, suamque crudelitatem exsaturarent. Iterum quærunt: *si tu es Christus dic nobis*: fraudulenter: ut, si negaret, sibi esset contrarius: si confirmaret, damnaretur: alioqui ea interrogatio, veritatis indagandæ studio, non fuisset improbanda.

Detexit Christus malignitatem respondendo sic: *si dixero, non credetis mihi: si interrogavero, non respondebitis mihi: neque dimittetis.* Hoc tamen vobis affirmo: *ex hoc erit Filius hominis sedens à dextris virtutis Dei.*

Sed voluerunt expressam confessionem elicere: unde ajunt: *Tu ergo es Filius Dei? qui ait, Vos dicitis quia ego sum.* At ego alia mente quæram ex illo: *Tu ergo es Filius Dei, qui sic tractaris, qui ab impijs judicaris?*

Itaque concluderunt: *quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivimus.*

PUNCTUM II.

Trahi-
tur ad
Pilatum

DEducitur ad præsidem Pilatum: videlicet, tradunt eum iudicio seculari, ut atrocius punia-

puniatur: disposuit autem id Deus, ut, qui pro Judæis & gentibus moriebatur, ab utrisque pateretur.

Ducebatur, uti alias, cum tumultu, & pro-
peranter: sed jam tantò ignominiosius, quòd
clara luce, & maximo concursu hominum, qui
tunc ob Pascha aderant plurimi, comitantibus
ipsis sacerdotibus & senioribus, quorum aut ho-
ritate vulgus movebatur, ut insultarent liberiùs
Christo, tanquam insigni malefactori, qui in
tanto festo, sacerdotibus agentibus, ad tribu-
nal raperetur.

PUNCTUM III.

Designatio Judæ. 1. tunc videns Judas, quòd
Jesus damnatus esset in concilio Judæo-
rum, pœnitentia ductus, retulit triginta argen-
teos Principibus sacerdotum & seniorum, di-
cens: *Peccavi tradens sanguinem justum.* Ita *Ezech.*
fit, excæcat Diabolus hominem, ut peccet: ubi *18. 23.*
fecit, ponit ob oculos, ut desperet. Ita & Cain
dicens: *major est iniquitas mea, quàm ut veniam*
merear. Sed ego non sic, mi Deus, sciens, quia
voluntatis tue non est mors impij, sed ut conver-
tatur à vijs suis. 2. pœnitentia Judæ constitit
suis partibus. Doluit, confessus est peccatum,
restituit sacrilegum pretium; sed defuit spes di-
vinæ misericordiæ. Nec videretur ritè confes-
sus, ut David. cùm dixit: *Peccavi Domino: un-*
de statim audiit: Dominus transtulit peccatum
tuum. 3. Responso sacerdotum: *quid ad nos?*

Excæca-
tio Judæ.

18. 23.

2.
Imperfe-
cta pœ-
nitentia.

2. Reg.

12. 13.

3.

Dura re- tu videris. Sic obstinati erant, & profligata
 sponso : conscientia. Dura responsio Judam in despera-
 quid ad tionem impulit : unde, *projectis argenteis, in*
 nos? *templo abiens laqueo se suspendit, & crepuit me-*
 Matt. *dus, & diffusa sunt viscera eius;* quippe expertia
 27. 5. *misericiordiæ erga Magistrum. Excipiendus in-*
 Act. 18. *firmus in spiritu lenitatis : quomodo excepis-*
set Christus, si ad ipsum confugisset, uti filium
prodigum. Quò te, Juda ! tua cupiditas præci-
pitavit ? illa ipsa pecunia, pro qua prodideras
Magistrum, possessa excruciat animam tu-
am, ut potius abjicienda tibi fuisset : sic ex-
pleta cupiditas est ipsa tortor peccantis.

PUNCTUM IV.

Quid de pretio factum? *Sacerdotes dixerunt,*
non licet eos mittere in carbonam (arcam
 templi) *quia pretium sanguinis est.* valdè vide-
 licet Religiosi ! sed Deus ita significavit, pre-
 tium sui sanguinis non fore usui sacerdotibus
 illius templi, & sequacibus eorum impietatis.

Hebr. 13. Emerunt autem ex illo agrum in sepulturam pe-
 14. *regrinorum : in signum, quòd æterna requies*
pretio Christi paratur peregrinis, qui non ha-
bent hic civitatem permanentem, sed futuram
inquirunt.

Notari etiam potest Christi amor peculiaris
 erga pauperes, in quorum voluit utilitatem ce-
 dere pretium sui sanguinis.

ME-